

STORTINGET

Innst. 226 L

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:110 L (2024–2025)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Erna Solberg, Mudassar Kapur, Mari Holm Lønseth og Trond Helleland om midlertidig lov- hjemmel om unntak i plan- og bygningsloven ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Vedtak til lov

om endring i plan- og bygningsloven

I

I lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaks-
behandling gjøres følgende endring:

Ny § 20-11 skal lyde:

§ 20-11 *Unntak ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid*

Ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid kan Kongen for inntil 1 år av gangen bemyndige departementet til å fatte beslutning om midlertidige tiltak uavhengig av foreliggende planer og uavhengig av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov. Beslutning gis bare etter anmodning fra annen statlig eller kommunal myndighet.

Midlertidige tiltak som nevnt i første ledd kan omfatte bruksendring, utvidelse av drift og plassering eller oppføring av byggverk. Beslutning kan også omfatte rett til å foreta endringer av byggverket eller eiendommen som anses nødvendige. Varigheten av tiltaket fastsettes i beslutningen.

Ved beslutning etter første ledd kan departementet fravike bestemmelsene om saksforberedelse og vedtak i forvaltningsloven kapittel IV og V. Før beslutning fattes, skal uttalelse fra kommunen innhentes så langt det er praktisk mulig. Departementet underretter snarest kommunen om beslutningen.

Bestemmelsene om grannevarsel i grannelova § 6 gjelder ikke.

Beslutning etter første ledd kan ikke påklages. Det samme gjelder vedtak om avvisning av klage. Det kan ikke gis midlertidig forføyning mot tiltak som iverksettes i medhold av første ledd. Det kan ikke kreves granneskjønn etter grannelova §§ 7 og 8 for slike tiltak eller retting etter grannelova § 10.

Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne bestemmelsen.

II

Loven trer i kraft straks og oppheves 31. desember 2026.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng har uttalt seg til forslaget i brev av 20. mars 2025. Brevet følger som vedlegg til innstillingen.

Komiteen har invitert til og mottatt tjue skriftlige høringsinnspill i saken. De skriftlige innspillene er sammen med sakens dokumenter tilgjengelige på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Sverre Myrli, Terje Sørvik, Solveig Vestenfor og Agnes Nærland Viljugrein, fra Høyre, Mudassar Kapur og Anne Kristine Linnestad, fra Senterpartiet, Heidi Greni og Kathrine Kleveland, fra Fremskrittspartiet, Per-Willy Amundsen og Erlend Wiborg, fra Sosialistisk Venstreparti, Birgit Oline Kjerstad, og fra Rødt, Tobias Drevland Lund, viser til Representantforslag fra stortingsrepresentantene Erna Solberg, Mudassar Kapur, Mari Holm Lønseth og Trond Helleland om midlertidig lovhjemmel om unntak i plan- og bygningsloven ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid. Komiteen viser til statsrådets svarbrev.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet mener den alvorlige sikkerhetssituasjonen verden står overfor, med krig i Europa og ustabilitet som også truer Norges sikkerhet, krever politisk handlekraft. Plan- og bygningsloven har allerede i dag unntak som sikrer raskere prosesser ut fra blant annet sikkerhetsmessige hensyn. I statsrådets svarbrev sies det:

«Loven har et omfattende unntak for forsvaret, med en forskriftshjemmel som gjør det mulig å vedta ytterligere unntak dersom Forsvaret mener det er behov for dette. Det er også unntak for såkalte skjermingsverdige objekter. Dette unntaket har blant annet vært brukt i tilknytning til sikring av regjeringskvartalet.»

Disse medlemmer viser til at et tilsvarende forslag som det foreliggende ble fremmet av regjeringen Solberg i forbindelse med flyktningkrisen i 2015, jf. Prop. 43 L (2015–2016). Det nevnte forslaget ble nedstemt i Stortinget, jf. Innst. 229 L (2015–2016). Flertallet begrunnet dette blant annet med at forslaget var for vidtrekkende, og at forslaget ikke hadde undergått alminnelig høringsprosess i tråd med utredningsinstruksen. Disse medlemmer viser til at Stortinget i etterkant har vedtatt midlertidige beredskapsregler i plan- og bygningsloven i forbindelse med koronapandemien, og senest som følge av Russlands invasjon av Ukraina.

De midlertidige endringene i plan- og bygningsloven gjelder fram til 1. juli 2026.

Disse medlemmer vil understreke at en viktig forskjell fra forslaget som ble fremmet i Prop. 43 L (2025–2026), er at myndigheten til å bruke de midlertidige beredskapsreglene i plan- og bygningsloven er lagt til kommunene og ikke staten. Dette er i tråd med nærhetsprinsippet og ikke minst det grunnlovfestede hensynet til lokalt selvstyre.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt mener som utgangspunkt at det må utvises stor varsomhet med å tilsidesette lovbestemmelser som Stortinget har vedtatt. Disse medlemmer finner grunn til å understreke at de alminnelige saksbehandlingsreglene i plan- og bygningsloven som hovedregel skal følges. Dette må også, så langt som mulig, gjelde i ekstraordinære situasjoner.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet mener like fullt at nasjonale myndigheter i nettopp ekstraordinære situasjoner må vurdere hvilke muligheter som finnes for å effektivisere prosesser og få fortgang i prioriterte politiske målsettinger, som opprusting av Forsvaret, herunder forsvarsindustrien. Disse medlemmer mener det er nødvendig å benytte den fleksibiliteten som allerede ligger i regelverket, slik at eksempelvis plan- og byggesaksprosesser kan foregå så raskt som mulig. I den grad det er aktuelt å innføre en permanent beredskapshjemmel i plan- og bygningsloven, mener disse medlemmer at det er avgjørende at viktige prinsipper i loven, som det kommunale selvstyret og behovet for å ivareta viktige nasjonale og regionale interesser, ikke tilsidesettes.

Disse medlemmer mener at en unntakshjemmel i plan- og bygningsloven som her foreslås, er lite treffende, all den tid en slik hjemmel ikke vil gjelde annen relevant sektorlovgivning, eller forpliktelser som følger av blant annet EØS-avtalen eller Den europeiske menneskerettskonvensjon.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser til at det russiske angrepet på Ukraina i februar 2022 markerte en brutal oppvåkning for verdens demokratier. Ukrainas frihetskamp er blitt møtt med massiv moralsk støtte og stor økonomisk, humanitær og militær støtte fra resten av Europa og Nord-Amerika. Disse medlemmer viser til at for mye av regjeringens håndtering har vært preget av fredsperiodens forsiktige og tidkrevende respons og behandlingstid. Dette kolliderer med behovet for handlekraft i møte med en ny virkelighet der også Norges sikkerhet er satt i fare på en måte man ikke har sett på generasjoner. Disse medlemmer viser til at samfunnsviktige virksomheter for eksempel må avvente

tradisjonell og tidkrevende behandlingsprosesser i plan- og byggesaker uten mulighet for at man kan skjære gjennom og ta nødvendige beslutninger. En tidkrevende og usikker behandling i tråd med tradisjonell saksbehandling hos statsforvalter og regjering er ikke tilpasset den alvorlige sikkerhetspolitiske situasjonen Norge nå befinner seg i.

Disse medlemmer viser for øvrig til forslagsteksten i sin helhet.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Vedtak til lov

om endring i plan- og bygningsloven

I

I lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling gjøres følgende endring:

Ny § 20-11 skal lyde:

§ 20-11 Unntak ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid

Ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid kan Kongen for inntil 1 år av gangen bemyndige departementet til å fatte beslutning om midlertidige tiltak uavhengig av foreliggende planer og uavhengig av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov. Beslutning gis bare etter anmodning fra annen statlig eller kommunal myndighet.

Midlertidige tiltak som nevnt i første ledd kan omfatte bruksendring, utvidelse av drift og plassering eller oppføring av byggverk. Beslutning kan også omfatte rett til å foreta endringer av byggverket eller eiendommen som anses nødvendige. Varigheten av tiltaket fastsettes i beslutningen.

Ved beslutning etter første ledd kan departementet fravike bestemmelsene om saksforberedelse og vedtak i forvaltningsloven kapittel IV og V. Før beslutning fattes, skal uttalelse fra kommunen innhentes så langt det er praktisk mulig. Departementet underretter snarest kommunen om beslutningen.

Bestemmelsene om grannevarsel i grannelova § 6 gjelder ikke.

Beslutning etter første ledd kan ikke påklages. Det samme gjelder vedtak om avvisning av klage. Det kan ikke gis midlertidig forføyning mot tiltak som iverksettes i medhold av første ledd. Det kan ikke kreves granneskjønn etter grannelova §§ 7 og 8 for slike tiltak eller retting etter grannelova § 10.

Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne bestemmelsen.

II

Loven trer i kraft straks og oppheves 31. desember 2026.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til at representantforslaget peker på Statsforvalterens innsigelse mot Kongsberg kommunes reguleringsplan for området Moane vest, hvor blant annet Kongsberg Gruppen har planer om å oppføre et nytt bygg. Disse medlemmer vil bemerke at kommunal- og distriktsministeren 3. april 2025 godkjente reguleringsplanen for Moane vest og reguleringsplan for Utsikten. Planene åpner for bygging av 21 nye boliger på Moane og et nytt næringsbygg på 78 000 m² i Kongsberg teknologipark.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er positive til alle initiativ som gir fortgang og økt gjennomføringskraft for norsk forsvarsindustri. Disse medlemmer er opptatt av at hvis en slik midlertidig lovhjemmel som Høyre tar til orde for, blir vedtatt, bør det være en streng avgrensning på når en slik hjemmel kan tas i bruk. Disse medlemmer mener at ved en migrasjonskrise vil man ikke kunne ta i bruk en slik lovhjemmel. Disse medlemmer mener at Norge heller skal prioritere å innføre grensestopp, slik man har gjort i Finland som følge av at finnene har opplevd at svært mange papirløse asylsøkere tok seg over grensen fra Russland. Disse medlemmer viser videre til Fremskrittspartiet sitt forslag i Dokument 8:106 S (2024–2025) Representantforslag om å fjerne byråkrati og sikre gjennomføringskraft i Forsvaret. Disse medlemmer mener dette forslaget er bedre egnet til å sikre bedre gjennomføringskraft i Forsvaret og for forsvarsindustrien, og viser handlekraft i møte med en ny virkelighet der også Norges sikkerhet er satt i fare på en måte vi ikke har sett på generasjoner. Disse medlemmer viser til at i representantforslaget som er fremmet av Fremskrittspartiet, blir det blant annet tatt til orde for å få på plass en midlertidig forskrift om unntak fra plan- og bygningsloven for tiltak som styrker forsvarsevnen, for å sikre hurtig behandling av plansaker som omhandler produksjon av ammunisjon og forsvarsmateriell og andre etableringer og/eller utvidelser som har til hensikt å styrke Norges forsvarsevne. Disse medlemmer viser også til at Fremskrittspartiet har tatt til orde for at hensynet til rikets sikkerhet og Forsvaret skal settes foran alle andre hensyn i behandlingen av plan- og bygningssaker. Disse medlemmer mener dette er et bedre forslag for å løse de utfordringene som representantforslaget fra Høyre viser til.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at plan- og bygningsloven allerede i dag har unntak som sikrer raskere prosesser ut fra blant annet sikkerhets-

messige hensyn. Loven har et omfattende unntak for Forsvaret, med en forskriftshjemmel som gjør det mulig å vedta ytterligere unntak dersom Forsvaret mener det er behov for dette. Det er også unntak for såkalte skjermingsverdige objekter.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet mener at det ikke er kommunene som er «bremsen» i planprosesser, det er statlige etater slik som Miljødirektoratet eller Statsforvalteren som forsinker planprosessen.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt er skeptiske til i hvilken grad, eller om kommunene i det hele tatt vil bli involvert slik forslaget er formulert. Det er de som må leve med konsekvensene, og det er helt sentralt at de blir lyttet til. Disse medlemmer mener forslaget vil svekke den kommunale selvråderetten.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til merknadene Sosialistisk Venstreparti var med på i behandlingen av Prop. 43 L (2015–2016), jf. Innst. 229 L (2015–2016). Dette medlem er sterkt kritisk til å vedta en omfattende unntaksregel som regjeringen selv kan forlenge, særlig uten å først sende forslaget på høring og uten en skikkelig utredning. Dette medlem viser til Advokatforeningens høringsuttalelse, som karakteriserer det å gi regjeringen en hjemmel for å sette hele plan- og bygningsloven til side under en påstått krise, som et «ekstremt» tiltak. Dette medlem mener, slik som både statsråden og de fleste høringssvarene peker på, at det finnes andre måter å sørge for en fleksibel saksbehandling i ekstraordinære situasjoner, enn det Høyre foreslår her. Dette medlem mener at forslaget vil kunne legitimere maktmisbruk fra en regjering sin side i en gitt politisk situasjon, og støtter derfor ikke Høyres forslag.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at det ikke er noe hinder i dagens lov- og regelverk for å gjennomføre reguleringsprosesser og byggeprosesser raskt og samtidig ivareta alle de hensynene lov- og regelverket skal ivareta. Det er primært et ressurspørsmål, ikke minst knyttet til den faglige behandlingen, hvor raskt det kan gjennomføres. Disse medlemmer forutsetter, når det er samfunnsmessig nødvendig, at det finnes politisk vilje lokalt og nasjonalt til å gjøre nettopp dette.

Disse medlemmer viser videre til mulighetene i dagens lov- og regelverk til å søke midlertidig dispensasjon fra plan- og bygningsloven, samt mulighetene til å vedta statlig plan og slik legge saksbehandlingen til Kommunal- og distriktsdepartementet når dette er nødvendig.

Disse medlemmer viser til representantforslaget og frykter, hvis det vedtas, at det over tid i realiteten vil fungere som en gummistrikk hvor grensen for hva som

kan bestemmes gjennom irregulære prosesser, over tid forskyves og utvides. Disse medlemmer mener at en slik utvikling, hvor innbyggernes og kommunenes mulighet til påvirkning svekkes, ikke er ønskelig.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre og Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Vedtak til lov

om endring i plan- og bygningsloven

I

I lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling gjøres følgende endring:

Ny § 20-11 skal lyde:

§ 20-11 Unntak ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid

Ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid kan Kongen for inntil 1 år av gangen bemyndige departementet til å fatte beslutning om midlertidige tiltak uavhengig av foreliggende planer og uavhengig av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov. Beslutning gis bare etter anmodning fra annen statlig eller kommunal myndighet.

Midlertidige tiltak som nevnt i første ledd kan omfatte bruksendring, utvidelse av drift og plassering eller oppføring av byggverk. Beslutning kan også omfatte rett til å foreta endringer av byggverket eller eiendommen som anses nødvendige. Varigheten av tiltaket fastsettes i beslutningen.

Ved beslutning etter første ledd kan departementet fravike bestemmelsene om saksforberedelse og vedtak i forvaltningsloven kapittel IV og V. Før beslutning fattes, skal uttalelse fra kommunen innhentes så langt det er praktisk mulig. Departementet underretter snarest kommunen om beslutningen.

Bestemmelsene om grannevarsel i grannelova § 6 gjelder ikke.

Beslutning etter første ledd kan ikke påklages. Det samme gjelder vedtak om avvisning av klage. Det kan ikke gis midlertidig forføyning mot tiltak som iverksettes i medhold av første ledd. Det kan ikke kreves granneskjønn etter grannelova §§ 7 og 8 for slike tiltak eller retting etter grannelova § 10.

Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne bestemmelsen.

II

Loven trer i kraft straks og oppheves 31. desember 2026.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt.

K o m i t e e n har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rå Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

Dokument 8:110 L (2024–2025) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Erna Solberg, Mudassar Kapur, Mari Holm Lønseth og Trond Helleland om midlertidig lovhjemmel om unntak i plan- og bygningsloven ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid – vedtas ikke.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 10. april 2025

Sverre Myrli

leder

Agnes Nærland Viljugrein

ordfører

Stortingets kommunal- og forvaltningskomite
0026 OSLO

Deres ref
2025/842

Vår ref
25/1055-2

Dato
20. mars 2025

Dokument 8:110 L (2024-2025) Representantforslag om midlertidig lov om unntak i plan- og bygningsloven ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid

Jeg viser til brev av 6. mars 2025 fra Kommunal- og forvaltningskomiteen, der jeg blir bedt om å vurdere Dokument 8:110 L (2024-2025) Representantforslag fra Erna Solberg, Mudassar Kapur, Mari Holm Lønseth og Trond Helleland om midlertidig lov om unntak i plan- og bygningsloven ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid.

Jeg er enig med representantene i at det russiske angrepet på Ukraina i februar 2022 markerte en brutal oppvåkning for verdens demokratier, og at det er behov for handlekraft i møtet med en ny virkelighet. Representantene foreslår i den sammenheng midlertidige endringer i plan- og bygningsloven i tråd med et tidligere forslag til beredskapshjemmel i Prop. 43 L (2015-2016) Endringer i plan- og bygningsloven (unntak ved kriser, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner i fredstid). Det ble her fremmet forslag som innebar en tidsbegrenset bestemmelse der regjeringen ved krise, katastrofer eller andre ekstraordinære situasjoner ble gitt myndighet til å fatte beslutninger om unntak fra plan- og bygningsloven for helt spesifikke, midlertidige tiltak uavhengig av arealplaner og bestemmelser i plan- og bygningsloven. Dette omfattet blant annet midlertidig bruksendring av eksisterende byggverk, utvidelse av drift, og plassering eller oppføring av midlertidige byggverk. Bestemmelsen åpnet også for å tillate andre nødvendige tiltak, som for eksempel ombygging og rehabilitering av eksisterende byggverk.

Forslaget ble i sin tid fremmet i forbindelse med flyktningkrisen i 2015, men var utformet generelt, slik at den også kunne brukes ved hendelser som for eksempel naturkatastrofer eller pandemier. Forslaget fikk som kjent ikke flertall på Stortinget ved behandlingen i 2016.

Flertallet mente forslaget gikk for langt og burde vært avgrenset til kun å gjelde flyktning-krisen. I forlengelsen av dette mente også flertallet at det var problematisk at et så vidt-rekkende forslag, ikke hadde vært gjenstand for alminnelig høring. Det var imidlertid flertall på Stortinget for å gi regjeringen i oppgave å fremme forslag om en beredskapsbestemmelse for å kunne håndtere en flyktningkrise.

Stortinget har etter dette vedtatt midlertidige beredskapsregler i plan- og bygningsloven i forbindelse med koronapandemien, og senest som følge av Russlands invasjon av Ukraina. De midlertidige endringene i plan- og bygningsloven gjelder fram til 1. juli 2026. En viktig forskjell fra forslaget som ble fremmet i Prop. 43 L, er at myndigheten til å bruke de midlertidige beredskapsreglene i plan- og bygningsloven er lagt til kommunene og ikke staten. Dette er i tråd med nærhetsprinsippet og ikke minst det grunnlovfestede hensynet til lokalt selvstyre. Evalueringer som er gjort av de midlertidige endringene i plan- og bygningsloven, viser også at disse i all hovedsak fungerer godt.

I den grad det er mulig, mener jeg de ordinære saksbehandlingsprosessene i plan- og bygningsloven bør følges, selv i ekstraordinære situasjoner. Samtidig er jeg enig med representantene i at den nye og krevende sikkerhetspolitiske situasjonen vi er i, tilsier at det er behov for fleksibilitet i regelverket for å sikre raske prosesser. Dette mener jeg gjelder generelt, og ikke avgrenset til prosesser som følger av plan- og bygningsloven. Dette er likevel noe som byr på vanskelige avveininger, og da særlig spørsmålet om når vi står overfor en situasjon som forsvaret å sette til side lover og regler som Stortinget selv har vedtatt. Dette omfatter blant annet innsigelsesinstituttet. Plan- og bygningsloven er en samordningslov, og innsigelsesinstituttet er en nødvendig sikkerhetsventil for å sikre ivaretagelse av vesentlige nasjonale og regionale interesser innenfor blant annet klima, natur, jordvern i tillegg til forsvarets interesser.

Jeg oppfatter at det er sikkerhetspolitiske hensyn som ligger bak representantforslaget, og at det særlig er innsigelsesinstituttet som representantene mener er utfordrende. Det er i den anledning vist til to innsigelsessaker på Kongsberg, hvor Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus har fremmet innsigelse som forurensningsmyndighet. Forslaget er imidlertid lite treffende som løsning for å ivareta sikkerhetspolitiske hensyn siden det er begrenset til å gjelde unntak for enkelte *midlertidige tiltak*. Midlertidige tiltak etter plan- og bygningsloven er i utgangspunktet tiltak med en varighet på inntil to år. Forslaget vil dermed ikke ha noen betydning for innsigelsessaker som gjelder varige tiltak, slik tilfellet er på Kongsberg. Jeg går imidlertid ikke nærmere inn på innsigelsessakene på dette tidspunkt, siden disse ligger til behandling i departementet.

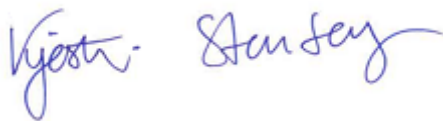
Det er også viktig å være oppmerksom på den andre begrensningen som ligger i forslaget. En beredskapsbestemmelse i plan- og bygningsloven som representantene foreslår, gir kun unntak fra plan- og bygningsloven og grannelova. Krav som følger av andre sektorregelverk, det være seg forurensningsloven, veglova eller kulturminneloven, ligger fast. Tilsvarende gjelder også forpliktelser som følger av EØS-avtalen eller menneskerettskonvensjonen. I Kongsberg er det utslippstillatelsen for Sellikdalen renseanlegg etter forurensningsloven som

begrenser planlagt bygging av boliger og kontorbygg for Kongsberg Gruppen. Et eventuelt unntak fra kravene i plan- og bygningsloven vil ikke bøte på dette.

Avslutningsvis vil jeg få understreke at plan- og bygningsloven allerede i dag har unntak som sikrer raskere prosesser ut fra blant annet sikkerhetsmessige hensyn. Loven har et omfattende unntak for forsvaret, med en forskriftshjemmel som gjør det mulig å vedta ytterligere unntak dersom Forsvaret mener det er behov for dette. Det er også unntak for såkalte skjermingsverdige objekter. Dette unntaket har blant annet vært brukt i tilknytning til sikring av regjeringskvartalet.

Jeg utelukker ikke at det kan være aktuelt å fremme forslag om å innføre en permanent beredskapshjemmel i plan- og bygningsloven som kan omfatte ulike typer ekstraordinære hendelser. Forutsetningen for dette mener jeg likevel er at viktige prinsipper i loven ikke tilsidesettes, slik som det kommunale selvstyret og behovet for å ivareta viktige nasjonale og regionale interesser.

Med hilsen

Kjersti Stenseng

